



- □□□□□□ . □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ . -

பண்டகைக் காலத்திலிருந்து தமனித குலம் தனது அறிவாற்றலையும் மனோபாவனையையும் புலப் படுத்தும் வகையில் பல இலக்கியங்களைப் படதை திருக்கிறது. ஆயினும் தனக்கே உரிய விதிகளுடன் திகழும் நாவல் என்ற இலக்கியத்துறை தொடழிற் புரட்சிச் சகாப்தத்தின் நன்கொடையையோகும் . அதை அச்சு யந் திரத்தின் சிருஷ்டி என்றும் ஒரு வகையில் குறிப் பிடலாம் .

ஒன்றோடொன்று உயிர்த்தொடர்பு கொண்டிராத பஞ்ச தந்திரக் கதைகள் மூதலிய கதைக் கோவகளைப் போலவல்லாமல் , நாவல் உறுப்பழகும் ஒருமனை நயமுமாய்ப் பற்றிப் பொலியும் நடுங்குதையாக உள்ளது. வாழ்வின ஏதோ ஓர் அம்சத்ததை தன்கற்பனை வளத்தால் புதிதாகச் சபெப்பம் செய்து தரும் சிறுகதை ஆசிரியனைப் போலவல்லாமல் , அகலக்கால விரித்து, வாழ்வின பலவகை அம்சங்கள் வெவ்வறே கோணங்களிலிருந்து மனோபாவனைச் சிறப்புடன் நோக்கும் உரிமனை நாவலாசிரியன்கு உண்டு என்பது உண்மை. ஆனால் அவன் எத்துணைதான் சஞ்சாரம் செய்த போதிலும் , நாவலின் கட்டுக்கோப்பில் ஓர் உள் தொடர்பு இருப்பது அவசியம் ; நாவலின் கதை நிகழ்ச்சியில் ஒருமனை நயம் மிளிர்வது இன்றியமையாதது. இந்த வகையில் நாவலைக் காப்பியத்துடன் ஒப்பிடலாம் . காப்பியத்தில் கிளகைக் கதைகள் இருப்பினும் அவை காவிக்கதைக்கு இன்றியமையாதனவாகிக் கதையோட்டத்தில் ஒன்றிவிடுகின்றன வல்லவா?

நாவல் இலக்கியத்தில் ஒருதுறைதான் . மலேமும் கவிதை, நாடகம் , திரைப்படம் , ஓவியம் , சங்கீ தம் ஆகியவற்றால் , நாவலால் இயலாத அளவாகு நுட்பமாகவும் திட்பமாகவும் வாழ்வின ஓரோர் அம்சங்களை உணர்த்த முடியுமென்பதும் உண்மையே. ஆனால்

ஆங்கில இலக்கிய ஆய்வரையாளரான ரால்ட் பாக்ஸ் கட்டுவதையே போல, தனி மனிதனின் முழு வாழ்வை வளையிடுவதில் வேறோ எந்தக் கலதைத் துறையாலும் நாவலை விஞ்ச முடியாது. ஒளிவழி மறைவாயுள்ள அக உலக ஓட்டங்களதைத் துல்லியமாகப் புலப்படுத்தும் தனித்திறன் நாவலுக்கே உரியது என்று புகழ்பெற்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர் ஈ.எம்.பார்ஸ்டர் கட்டுவது முற்றிலும் உண்மையே.

நாவல்களில் பல ரகங்கள் உண்டு. படிக் கும் போது தோன்றி மறையும் உணர்ச்சியைத் தவிர வேறோ எத்தகைய அனுபவத்தையும் அளிப்பதற்கு இயலாத 'கிள்கிளப்பு' நாவல்களை நாம் இரண்டாம் முறை படிக் கமாட்டோம். மற்றுபுறத்தில், ஜனங்களின் ஆசாபாசங்களிலும் ஆர்வ அபிலாஷைகளிலும் நலன்களிலும் வாழ்விலும் போராட்டத்திலும் ஒன்றிநிற்கும் எழுத்தாளன் தன் படப்பையில் யதார்த்த உண்மையை முழுமையாகவும் நுட்பமாகவும் வளையிடுவது வல்லவன் ஆகிறான். அத்தகைய எழுத்தாளர்களில் சிறந்தவர்கள்தான் இலக்கியங்கள், சாகாவரம் பெறுகின்றன. ஐம் புலன்களும் அறிதிறனும் ஆதமாவும் புதிய அனுபவம் பெறுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. அவற்றால் ஏற்படும் அனுபவத்தை மறத்தற்கியலாது. அறிவரைப் பெருக்கி, மனோ பாவனையை வளம்பெறச் செய்து, இதயத்தைத் தியமனை அடையச் செய்யும் அத்தகைய நாவல்கள் காப்பிய இயல்பினைப் பெறுகின்றன என்பனலாம்.

ஹோமரின் இலியாது, வான்மீ கிமுனிவரின் இராமாயணம் முதலிய வளர்ச்சி-இயல் காப்பியங்களையே பண்டகைகால மக்களின் கட்டுப்பு படப்புகள் என்றே கருதிவிடலாம். வீரசுவையை மிகுதியாகப் போராட்டும் இந்தத் தசீய காவியங்களில், மனிதன் இயற்கையின் பிரதிக்ஷைகளை எதிர்த்து நிகழ்த்திய போராட்டமும், மனித சமீகத்தினுள் நிகழ்ந்த மோதல்களும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் காப்பியங்களில் உண்மைகளும் கற்பனைகளைக் கதைகளும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. நாகரிகம் நிலைபெற்றுத் தளிர்த்துச் செழித்த காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியக் காப்பியங்களில் (மில்டனது சுவர்க்கம்) கம்பனது இராமகாதை முதலியன, சம காலத்திய சமுதாயத்தின் விமர்சனமும் இடம்பெற்ற போதிலும், போராட்ட உயிர்த்தழுவதற்கை காண்கிறோம். ஆக, வளர்ச்சி இயல் காப்பியங்களும் இலக்கியக் காப்பியங்களும் தோல் காலத்திய நின்மைகளையும் இயற்கை கடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இயற்கை கடந்த அம்சம் என்பது காப்பியத்துக்கு இன்றியமையாதது என்றே மனோட்டு அறிஞர் கருதுவாராயினர். ஆனால் நாவலில் இயற்கை கடந்த நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுவதில்லை. நாவலாசிரியனது கற்பனை, வாழ்வின் உண்மைக்கு ஒத்ததாயிருக்கிறது. நாவல் வசனத்தில் விசுவரூபமெடுக்கும் கற்பனையாக மட்டுமின்றி, மாணுட வாழ்வின் வசனமாகவே விளங்குகிறது என்று ஆங்கில அறிஞர் பாக்ஸ் கட்டுவது முற்றிலும் உண்மை.

பண்டைய காப்பியகர்த்தாக்கள் சமுதாயத்துடன் ஒன்றி நின்றனர்; வாழ்வை நேசித்தனர்; மனித குலத்தின் முன்னேற்றத்தில் கும்புறாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். வாழ்வின் சகல நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து முழுமையாக அறியமுற்பட்டனர். இந்தப் பண்புகளை உடைய நாவலாசிரியன், சிந்தனைச் செறிவோடும் கற்பனை வளத்தோடும் கட்டிய வாழ்க்கை விமர்சனத்தை இயற்றும் பொழுது, அந்த நாவல் காப்பிய இயல்பினைப் பெற முடியுமென்பது ஒருதலை. அத்தகைய வசன காவியங்களை இயற்றும் பணி நம் காலத்து நாவலாசிரியர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளது. இந்தத் துறையில், அலகெஸ்டால் ஸ்டாய் ஆக்கியுள்ள சக கரவர்த்திபீட்டர் ஓர் அரிய முயற்சி என்போம்.

நாவல் காப்பிய-வரலாற்று இயல்பினைப் பெற்றிருக்க வணை டுமென்று பிரிட்டிஷ் நாவலாசிரியரான பீ ல் டிங் வலியுறுத்தினார் . ஹோமரும் மில்டனும்தத்தம் காலத்து அறிவாசு சிலெவம் அனதை திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்ததைப்போல , நாவலாசிரியர் 'அஃகி அகன்ற' அறிவாசுக்கு உரியவராக இருத்தல் வணை டுமென்று அவர் கருதினார் . மலேமும் , நாவலாசிரியர் சகலவிதமான மாந்தர்களோடும் ஒன்றிப்பழகும் திறம் படதை திருக்க வணை டுமென்றும் , சகல விஷயங்களையும் ஊடாருவிப் பார்த்து அவற்றின் முக்கியமானவற்றுமகைகைக் கண்டுகணிக்கும் ஆற்றலை அடைய திருக்க வணை டுமென்றும் அவர் கருதினார் . இந்தப் பண்புகளுக்கு உரிய இலக்கிய கர்த்தாவோ சரித்திர அம்சத்துடன் சிறக்கும் நாவலைப் படகைக் கமுடியுமென்பது அவரது கருத்து . 'சோதனை' (எிக்ஷீ பீ மீ ணீ நீ ) என்ற தலைப்பில் அலகெஸிடாலஸ்டாய் ஆக்கியுள்ள மபென்றுபாக நவீனம் இதற்கையதார்த்தவாத இலக்கியமாகும் .

சரித்திர அம்சத்தகைக் குறிப்பிடாங்கால் , சரித்திரத்துக்கும் நாவலுக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையை மறந்துவிடக்கூடாது . உறுதியான உண்மையைப் பகர்த்துத் தொகுத்துப் பிழையின்றிப் பொதுமையுடைய துவதே வரலாறு ஆகும் . ஆனால் மனிதனது வாழ்வுதாழ்வையும் இன்பதுன்பத்துமையும் எடுத்துரைக்கக் கதனை என்ற அளவிலையே, நாவல் சரித்திர அம்சம் உடையதாகிறது . ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிறைவேற்று விவரணம் சரித்திரமாகும் . திட்டத்தில் பணியாற்றும் மனிதனது சிந்தனைகையும் உணர்ச்சிகளையும் செயல்களையும் மாறுதல்களும்மே நவீனத்தின் வீச்சுக்குள் அடங்கும் .

சமகாலச் சமுதாயத்தை அடிநிலமாகக் கொண்டு எழுத்தாளர் படகைக் கும் நாவல்களும் வரலாற்று அம்சம் பெறமுடியுமென்றாலும் , அவற்றை நாம் சரித்திர நவீனங்கள் என்று குறிப்பிடுவதில்லை . கடந்தகாலச் சமுதாயத்தைக் களமாகக் கொண்டு அமையும் நாவல்களையே சரித்திர நாவல்கள் என்போம் . மனிதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவனது பாரம்பரியத்தை அறிவது அவசியமாகும் . எனவே, மனிதனது வாழ்வைப் புலப்படுத்தவதில் சரித்திர நவீனம் குறிப்பிடத்தக்க பாத் திரம் வகிக்கிறது . மலேமும் , பாரம்பரியத்தைப் புலப்படுத்தும் சரித்திர நவீனம் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கு ஆக்கம்தரும் ஆற்றலிடப்பியாக விளங்குகிறது . இந்த வகையில் , சிறந்த சரித்திர நவீனங்களை இராமாயணம் போன்ற தேசீய காவியங்களுடன் ஒப்பிடலாம் .

சரித்திர நாவலாசிரியன் சமூகமையான மனோ பாவனையைப் பெற்றிருக்கவணை டும் . வாழ்வையும் மானிட இயல்பையும் பற்றி நுட்பதிட்பமான அறிவை அடைய திருக்கவணை டும் . வரலாற்றைப் பற்றி விவரமாகவும் முழுமையாகவும் ஞானம் எய்தியிருக்கவணை டும் .

பண்டு ஒழிந்த காலத்தை உயிர்த்துடிப்புள்ளதாக உருவெடுக்கச் செய்வது, மிகவும் கடிமான பணியாகும் . அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த நானாவிதமான மக்களின் லட்சியங்கள் , கொள்கைகள் , நம்பிக்கைகள் , வழக்க ஒழுக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் அடைய த சிரமங்கள் , தொல்லகைகள் , துன்பங்கள் , துயத்த இன்பங்கள் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் அனுபவித்தவற்றைத் தோல்விகள் , சோர்வு எழுச்சிகள் ஆகியவற்றையும் , இவற்றால் எல்லாம் அவர்களிடமும் சமுதாயத்திலும் நிகழ்ந்த மாறுதல்களைப் பற்றியும் கறாராகவும் நுணுக்கமாகவும் தள்ளிவாக்கவும் அறிந்திருக்கவணை டும் . இதற்கைய அறிவொடு வளமாற்றத்த மனோபாவனையும் இரூந்துதல்தான் , ஆசிரியனால் அக்காலத்துடன் ஒன்றிவிட இயலும் . சரித்திர நவீனம் எழுத்தும் ஆசிரியன் , தன்கண்ணெதிரே காட்சிதரும் உண்மையான உலகத்தை மறந்துவிடவணை டும் ; அவனது கதைக் குரிய காலமும் இடமும்மே அவனுக்கு உண்மையாகத் தோன்றவணை டும் .

இடபைப் பட்ட நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்தன வற்றையெல்லாம் , மனிதன் புதிதாகக் கற்றதையெல்லாம் , மனிதன் அடந்த மாறுதல்களையெல்லாம் அவன் மறந்துவிடவேண்டும் . அப்பொழுதே, காலவழிவினாக்களுக்குச் சிறிதும் இடம்கொடாமல் எழுதமுடியும் ; அக்காலத்தில் ஒரு நாவலாசிரியன் இருந்து தன் சமகாலத்து மக்களின் வழக்க ஒழுக்கங்களை எவ்வாறு வளையிட்டுப்பாணோ, அதே மூறையில் சரித்திர நாவலாசிரியனால் எழுத முடியும் . ஒரே ஒரு வற்றுமன இருக்கலாம் . சரித்திர நவீனம் இக்காலமக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய மொழியில் அமையும் என்பதே அது.

யாவரும் அறிந்த சரித்திர உண்மைகளுக்கு ஒத்த வகையில் , அல்லது அவற்றை மூரண்படாத வகையில் , கதை சொல்வது எளிதான காரியமாகும் . ஆனால் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் அவற்றுக்கு விளக்கம் தரவதும் சரித்திராசிரியனின் பணி என்றோம் . இல்லாதொழிந்த சகாப்தத்தை உயிர்த்தழைச் செய்வதும் , அதில் ஆடவரும் பெண்பிரும் எவ்வாறு வாழ்ந்தனர் என்பதைக் காலவழி இல்லாமல் ததர்பமாகப் புலப்படுத்துவதும் சரித்திர நாவலாசிரியனுக்கு மனநிறைவு அளிக்கும் மகத்தான கடமையாகும் . தற்செயலான நிகழ்ச்சிகளின் குழப்பி குளறுபடியாகமே நோக்கில் தோன்றும் வாழ்வு என்பது, பலதரப்பட்ட மக்களின் பொதுவிவகாரங்களும் தனி வாழ்வும் இணங்கியும் பிணங்கியும் ஒட்டியும் வெட்டியும் செயல்படுவதால் உருப்பெறுவதைச் சரித்திர நாவலாசிரியன் புலப்படுத்துவ வேண்டும் . பலவற்று மக்களின் முக்கியமான செயல்களையும் உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் புலப்படுத்துவதுடன் , அவர்களின் வேடிககை விளையாட்டுகளையும் கட்டிச் சித்திரிக்க வேண்டும் . அடிக் கடி, சரித்திர நவீனம்

அந்தக் காலத்தின் மூழுமையான வளையீடாக விளங்க வேண்டும் ; அந்தகாலத்தின் உயிர்த்துடிப்பை உணர்த்த வேண்டும் .

சரித்திர நவீனங்களான இருவகையாகப் பிரிக்கலாம் (1) அற்புதச் சரித்திர நவீனம் ; (2) யதார்த்த சரித்திர நவீனம் . ஸர்வால்டர்ஸ்காட் அவர்களின் வேவ்லி நாவல்களும் தமிழ் வசன இலக்கியத்தில் சிறந்த கல்கி அவர்களின் சரித்திர நாவல்களும் அற்புதச் சரித்திர நவீனங்களாகும் . அற்புதச் சரித்திர நவீனத்தில் , பரபரப்பீட்டும் சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன . எதிர்

பாராத நிகழ்ச்சிகள் மீலம் வியப்பீட்டும் வகையில் கதை உருப்பெறுகிறது . கதைத் தலைவன் எதிர்ப்படும் இடர்களாகக் கடந்து இறுதிவெற்றி அடக்கிறான் என்பது உண்மை . ஆனால் அவன் சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுவதால் , இந்தச் சிறப்பை அடையவில்லை . நற்பற்றேறின் துணைகொண்டே, இந்த நிலையை அடக்கின்றான் . எனவே, அறிவாற்றல் , மனோபாவனை, நடுஞ்சூரம் , துணிவு, வீரம் முதலிய பண்புகளை உடைய உன்னதபாத் திரமாக அவன் உருப்பெறுவதில்லை . கதையும் விரும்பிய முடிவை நோக்கித் தானடித்த மீப்பாக முன்னேறுகிறது . ஆக, அற்புதச் சரித்திர நவீனங்கள் பாத் திரப்படப்பில் வெற்றி அடையவில்லை என்பது உண்மை .

யதார்த்த சரித்திர நவீனத்தில் , கதை நிகழ்ச்சி இயற்கையாக உருப்பெறுகிறது . பாத் திரங்கள் ஒன்றுபட்டும் மாறுபட்டும் செயல்படுகின்றன ; அவை சமீபநிலையுடன் இணங்கியும் அதனை எதிர்த்துப் போராடியும் செயல்படுகின்றன . இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கில் , கதைத் தலைவன் சமீபநிலையின் மீது பிறபாத் திரங்களது செயல் அல்லது செயலற்ற தன்மை து வெற்றி அடக்கின்றான் ; அல்லது அந்தச் சக்திகளுடன் இறுதிவரையில் போராடித் தோல்வி அடக்கின்றான் . அவனது உள்ளத்தில் ஏற்படும்

மோதலும் , சயெலில் பிறருடன் அவன் மோதுவதும் துலாம் பரமாகின்றன . இவ்வாறாக , அவன் நிறைவடிவான , நுட்பதிட்பமான உயிர்ப்பாத திரமாக உருப்பெறுகிறான் . நாடகத்தன்மை கதையின் சாராம்சமாகச் சிறக்கிறது . அற்புதச் சரித்திர நவீனத்தில் , இந்த நாடக இயல்பைக் காணமுடியாது .

ஷகேஸ்பியர் தமது சரித்திர நாடகங்களில் , பாத திரங்களது சயெல்களால் சரித்திரம் உருப்பெறும் போக்கினைப் புலப்படுத்துகின்றார் . ஆனால் அந்தப் பணியை ஸ்காட்டினால் சயெய்முடியவில்லை . சரித்திரத்தால் உண்டான பாத திரங்களையே ஸ்காட் தமது நவீனங்களில் புலப்படுத்துகின்றார் . அற்புதச் சுவையில் அதிகமாக ஈடுபட்ட ஸ்காட் , வரலாற்றின் விளிம்பிலேயே வாழ்ந்தார் எனலாம் . முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் அவரது நவீனங்களில் இடம்பெற்ற போதும் , இரண்டாம் பட்சமானவையாகவே அமனந்தன . இதன் காரணத்தை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம் . முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர நவீனத்தின் மையமாக அமனந்தால் , அவற்றுக்குக் காரணமான மாந்தர்களை - அவர்களின் கொள்கை , உறுதி மூலியவற்றைப் புலப்படுத்த வேண்டும் . வியப்பிடும் நிகழ்ச்சிகளின் கோர்வையாக இல்லாமல் , உயிர்ப்பாத திரங்களது அக உலகப் போராட்டங்களையும் அவை ஒன்றோடொன்று சயெல்பட்டதையும் யதார்த்தமாக விவரிப்பதாக நவீனம் அமனந்துவிடும் . எனவே , ஸ்காட் பிரதானமான சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைத் தம் நாவல்களின் மையமாகக் கொள்ளவில்லை .

இதனை உணராத சில விமர்சகர்கள் , சரித்திர நவீனங்கள் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொள்ளக் கூடாதென்றே விதிவகுப்பார்கள் . சரித்திர புரூஷர்கள் கததை தலவைர்களாயிருக்கக் கூடாதென்றும் கூறுவர் ; சமகாலத்து நவீனம் எழுதும் ஆசிரியர் தம் காலத்து அரசியல் தலவைர்களதை கததை தலவைர்களாகக் கொள்வதில்லை . அதேபோல் , சரித்திர நவீன ஆசிரியரும் சரித்திரச் சிற்பிகளைக் கததை தலவைர்களாகக் கொள்ளக் கூடாதென்று வாதிப்பர் . சரித்திரச் சிற்பியதை தலவைனாகக் கொள்ளும் கததை , சாராம்சத்தில் உண்மையான தாயிருந்தால் , வாழ்க்கை வரலாறாகச் சிறுமையையேக் கூடிய அபாயம் உள்ளது என்பது உண்மை . ஆனால் மனோபாவனைச் சிறப்புக்குரிய நாவலாசிரியனால் அந்த ஆபத்திலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ள முடியும் . ஜூலியஸ் ஸீஸர் போன்ற சரித்திர புரூஷர்களைத் தலவைர்களாகக் கொண்ட சரித்திர நகங்களையே இயற்றுவதில் ஷகேஸ்பியர் அடனந்திருக்கும் ஒப்புயர்வில்லாத வற்றையே , சரித்திரத்தலவைனைக் கததை தலவைனாகக் கொள்ளக் கூடாதென்ற ஆட்சேபனைக்குத் தகுந்த பதிலாகும் . ருஷியாவின் சரித்திர புரூஷர்களிடையே மகத்தான ஸ்தானத்தை வகிக்கும் சகரவரத்திபீட்டரைக் கததை தலவைனாகக் கொண்ட இந்த நவீனமும் சரித்திரச் சிற்பியை நாயகனாகக் கொண்ட நாவல் சிறப்பாக அமையமுடியுமென்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டும் .

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த ருஷிய எழுத்தாளர்கள் யதார்த்தவாதிகளாக விளங்கினார்கள் . அவர்கள் சரித்திரத்தை அலங்காரமான பின்னணியாக மட்டும் கொண்ட சரித்திரநாவல் எழுதும் போக்கினை வெறுத்தார்கள் . தசேங்களது வாழ்வில் நிகழ்ந்த மகத்தான இயக்கங்களையே உண்மையாக உயிர்த்தழிச்சயெயும் முறையில் சரித்திர நவீனம் எழுத வேண்டும் மென்ற ருஷிய யதார்த்தவாதிகள் கருதினர் . உலகப்புக்கழ்பெற்ற தனிப்பெரும் நவீனமான “போரும் வாழ்வும்” அவ்வகையில் அமனந்ததுதான் .

“போரும் வாழ்வும்” என்ற தன்னரேில்லா நவீனத்தை இயற்றிய லியோடால்ஸ்டாயின்

யதார்த்த வாதப் பரம்பரையில் தோன்றியவர் அலகெஸ்டிராஸ் டி.எஸ்.ஆர்.கே. மலேமும், அவர் சோஷலிஸ்ட் யதார்த்த வாதம் என்ற இலக்கியக் கொள்கையைத் தழுவியவர். வாழ்வை அதன் இயக்கத்தில் சித்திரிப்பதும், தனி மனிதன் வாழ்வு சமுதாயத்தின் வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதைப் புலப்படுத்துவதும் சரித்திர நோக்கின் பின்னணியில் வாழ்வின் முன்னேற்றத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதும் சோஷலிஸ்ட் யதார்த்த வாதத்தின் அம்சங்களாம். காட்சி அளவையை மட்டும் பயன்படுத்திச் சமுதாய நிலமையைப் படம் பிடிக்கும் சபினியமான இயற்கை வாதமாகச் சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதம் சிறுமலை அடைய முடியாது. வாழ்வின் வளர்ப்பும் அம்சத்தையும் தயேமும் அம்சத்தையும் இனங்கண்டுகொள்ளும் ஆற்றல் சோஷலிஸ்ட் யதார்த்த வாதிக் கு இரூப்பதால், அவன் சமுதாய நிலையைச் சித்திரிக்கும் போது இந்த இரூ அம்சங்களையும் புலப்படுத்துகின்றான். இவற்றின் முரண்பாடு பகையாக வளர்ந்து, வளர்ப்பும் அம்சம் வற்றியடையவிரும்புதையும் அதன் மீலம் புதிய ஐக்கியம் அமையவிரும்புதையும் அவன் அறிந்திருப்பதால், அவனது யதார்த்தவாதம் அந்த எதிர் காலத்தைச் சூட்டிக் காட்டி அற்புத இயல்பினைப் பெறுகிறது. இவ்வாறாக சரித்திர உண்மையின் சாரத்துக்கு இடம் தராத பழையை அழித்துக் கொள்வதும், யதார்த்தவாதத்தின் அடிப்படையில் புதிய மலர்ச்சி அடையகிறது. யதார்த்தவாதமும் சபினியமான இயற்கை வாதமாகச் சிறுமலையையாமல், எதிர் காலத்தைப் பற்றிய தெளிவுடன், லட்சிய ஓளிவீச்சும் மனோபாவனையுடன் அற்புத இயல்புக்கு இடம் தந்து நம்பிக்கையும் உதவகேமும் அளிக்கும் கொள்கையாகச் சமூகமையடையகிறது. எனவடே, வாழ்வில் வரேனறி நின்று கொண்டே கம்பீரமான கனவனை நனவாக்கும் மகனான தமான பாட்டையில் மக்கள் அணிதிரள்வதை சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதியால் புலப்படுத்த முடியும். இவ்வாறு, தாரமீக லட்சியமும் யதார்த்த உண்மையும் இணைபிரியா இரட்டையராக ஐக்கியப்பட்டு இதிகாச இயல்புக்குரிய இலக்கியத்தையுடைய கம்மடியும்பென் புறக்கூச்சுக் கரவர்த்தி பீட்டர் ஒரு சான்ற ஆகும்.

கறங்கு போல ஓரே வட்டத்தினுள் சூழல்வதாகவடே, பரிவா அல்லது ஏளனத்துக்கு உரிய தற்செயலான நிகழ்ச்சிகளின் கோவையாகவடே சரித்திரம் உருப்பெறவில்லை என்பதைச் சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதியாகிய அலகெஸ்டிராஸ் டி.எஸ்.ஆர்.கே. நன்கறிந்திருந்தார். பழையன கழிந்து புதியன புகுதலால் சமுதாயம் முன்னேறும் போது, அதன் தன்மை மாறுதல் அடையதை அவர் அறிந்திருந்தார். பழமையின் கட்டினுள்ளேயே புதிய அம்சங்கள் உருப்பெற்றுச் சகேர மாவதையும், இந்தப் பரிணாமப் போக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தை அடைய தவடன், மூட்டையிலிருந்து குஞ்சு வளைய வரவதையுடைய போலவும், நூறு பிகிரிசென் பிகிரிடேல் தயதண்ணீர் நீராவிவாதையுடைய போலவும், புதுமலை பழமையின் கட்டினதை தகரக்கும் புரட்சியைச் சாதிப்பதால், தன்மை மாறுதல் நிகழ்கிறதென்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவ்வாறு குணமாறுதல் நிகழும் கொந்தளிப்பான காலகட்டங்களே, வரலாற்றின் முக்கியமான சகாப்தங்கள் ஒன்று ஆகும். எனவடே, தசேபக்தரான அலகெஸ்டிராஸ் டி.எஸ்.ஆர்.கே. தம் நாட்டு மக்களின் குணாதிசயங்களை உணர்த்தும் வகையில், மகாபீட்டரைத் தலவராகக் கொண்ட சரித்திர நவீனத்தை எழுத்தத்துணிந்தார்.

அலகெஸ்டிராஸ் டி.எஸ்.ஆர்.கே. 1883 ஜனவரி 10 ஆம் நாள் பிறந்தார். குழந்தைகளுக்கான நூல்களை எழுதி வந்த தாயார், சிறுவன் அலகெஸ்டிராஸ் இலக்கிய ஆர்வம் வளரவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தார்.

1901-ஆம் ஆண்டில், அலகெஸ்டிராஸ் டி.எஸ்.ஆர்.கே. தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். மாணவன் அலகெஸ்டிராஸ், ஜாராட்சிக் கு எதிராக நிகழ்ந்த இயக்கங்களில் பங்கு

கொண்டார் . சமீப க ஜனநாயகக் கட்சியிலும் சேர்ந்தார் .

அலகெஸ்சியின் கவிதைகளே முதன் முதலில் வளையெடுத்தன . 1907-இல் அவை வளையெடுத்த பின் , அவர் கதைகளும் நாவல்களும் எழுதலானார் . ஜாராட்சிக் காலத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம் சிதைந்து வந்ததைச் சித்திரிக்கவும் இந்த நபில்கள் , இவருக்கு இயற்கையினிடமும் மக்களிடமும் உள்ள பரேனப்பைப் புலப்படும்படி செய்துகின்றன .

1917-இல் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வற்றி அடந்த பிறகு, 1919-இல் அலகெஸ்சி தம் நாட்டிலிருந்து வளையெழுதிப் பாரிஸ் நகரில் புகலிடம் தேடினார் . அப்போதே, தாய்நாட்டைத் துறந்துவிட்டு அன்னியரிடையே அகதியாக வாழ்வதின் தாழ்வை அனுபவத்தில் அறிந்தார் . தாய்நாட்டுக்கு விரோதமாகச் சதி செய்த ருஷிய அகதிகளிடம் வறொப்படாது, 1921-இல் பெர்லினுக்குச் சென்றார் . 1922-இல் மாக்ஸிம் கார்க்கி பெர்லின் வந்தபோது, இரவரும் நண்பராயினர் . சோவியத் ஆட்சியின் மாட்சியை உணர்ந்த அலகெஸ்சி அதே ஆண்டில் தம் தாயகம் திரும்பினார் . ருஷிய மக்களும் சர்க்காரும் அவரை மனமகிழ்ந்து வரவேற்றனர் .

அலகெஸ்சி பல நாவல்களும் நாடகங்களும் கதைகளும் கட்டுரைகளும் இலக்கியமதிப்புரைகளும் எழுதினார் . தம் நாட்டின் பல்வற்று மக்களது நாடோடி இலக்கியங்களதைத் தேடிச் சேகரித்தார் ; கழந்தகைகளுக்கான கதைகளும் எழுதினார் .

1917- லயேபீட்டரின் காலம் அலகெஸ்சியின் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது . பீட்டர் காலத்தபைப் பொருளாகக் கொண்ட இலக்கியம் , ருஷிய மக்களின் இயல்புகளைப் புலப்படும்படி சிறப்பினுக்கு உரியதாயிருக்கும்படி பதகைக் கலனெனது ‘அந்தராத்மா’ அவருக்குணர்த்தியது . 1930-இல் , சக்கரவர்த்தி பீட்டர் என்ற சரித்திரநவீனத்தின் முதற்பாகம் வளையெடுத்தது . 1934-இல் இதன் இரண்டாம் பாகம் பிரசுரமாயிற்று . 1943-இல் அவர் மின்றாம் பாகத்தை எழுதத் தொடங்கினார் . ஆறு அத்தியாயங்கள் பரிசுத்தியாயின . 1945 பிப்ரவரி 23-நாள் அவர் இறந்தார் .

சரித்திரநவீனத்தையென்றுவோணுக்குத் தேவையான பரேறிவையும் சரித்திரஞானத்தையும் மனோபாவனையையும் நாட்டுப்பற்றையும் அலகெஸ்சி பெற்றிருந்தார் . பல்லாண்டுகள் பாடப்பட்டு பீட்டர் சகாப்தத்தின் சகலதகவல்களையும் அறிந்து அவற்றை ஊடாருவி ஆராய்ந்தார் . எனவே, சக்கரவர்த்தி பீட்டர் , அந்த இலக்கிய பீமனின் தலசிறந்த நாவலாக உருப்பெற்றிருக்கிறது . ஸ்டாலின் பரிசுபெற்ற இந்த நாவலின் முதலிரண்டு பாகங்கள் வளையெடுத்தவையே அவை உலகின் கவனத்தையார்ந்தன . ஆங்கிலம் உட்படப் பல மொழிகளில் அவை வளையெடுத்தன .

டால்ஸ்டாய் , உயிரற்றவற்றுச் சொல்லடக்கையும் ஆடம்பரமான சொற்சிலம்பத்தையும் வறொத்தார் . ஆற்றல் கொப்புளிக்கும் அழகான மொழியில் எழுதுவதையே அவர் விரும்பினார் . “நமது சிந்தனைகளும் கருத்துகளும் சொற்சித்திரங்களும் புதிய உலகின் பொற்சங்கு என மூழங்கவணையிலிருந்து, நாம் ஏன் சலிப்பிட்டும் வகையில் எழுதவேண்டும்” என்று அவர் வினவினார் . தொடர் உணரத்தக்கஸ்துல்லமான சித்திரங்களையே சொற்களால் வரவைவில் வல்லவராய் விளங்கினார் அலகெஸ்சி . அவரது ‘சித்திர’ நடையை இந்நவீனமெங்கும் பரக்கக் காணலாம் .

நன்றி:

<http://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungalnoolagam-jun18/35311-2018-06-1>

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□

Written by - எழுத்தாளர் : எஸ் .ஆர் .கே. -  
Thursday, 14 June 2018 06:38 - Last Updated Thursday, 14 June 2018 06:51

---

4-06-00-40